

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 30. Franciscus Duacenus mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](#)

Sæc. XVI.
A.C. 1559.

riem sapientibus undique opus suum resperfum videatur: insuper integras periodos, earumque ordinem invertit, ac perturbavit; studiose enim ea verba, eosque loquendi modos, qui tamen aliunde Auctorum suorum sensum depravant, intrudere gestiebat, quinimo sibi munus arrogabat diversa loca, quæ ipsi in hisce Auctoribus obscura videbantur, per notas illis adjectas explicandi: ast pro arbitrio suo quædam refecat, ac sensum intercidit, dum ea, quæ in suis Apographis conjuncta ponuntur separat, separata vero conjungit, unde capitum suorum divisio minime Græci textus distinctioni consonat: Ceterum hic Auctor Theologiæ scientia optime imbutus erat, licet artis criticæ ignarus, atque in Romanorum antiquitatibus nonni si leviter tinctus esset: qua propter ferme semper circa civilium, ac militarium Officiorum nomina halucinabatur, atque a genuino Auctorum sensu deviabat.

§. XXX.

Franciscus Duacenus mortuus.

*Thuan. l.c.
Genebr. in
chron.
Spond. hoc
ann. n. 35.*

Christophorsono subjungere oportet alium Doctorem nomine Franciscum Duacenum Brioci in Britania natum, ac Jurisconsultum percelebrem. Hic in Bituricensi Academia Juris scientiam tradens

tradens ibidem hoc anno, ætatis suæ Sæcul. XVI.
quinquagesimo decepsit, isque ipse singulari amicitiae vinculo junctus erat
Guilielmo Budæo, qui etiam eidem
veros linquæ Græcæ, atque Romanæ
antiquitatis fontes aperiebat, unde Dua-
cenus harum rerum cognitione optime
usus, Budæi Filios iisdem scientiis im-
buebat: postea autem per triennium
in Parisiensi Curia Caussidicum agebat,
cum tamen illi memoria haud satis con-
staret, ac proin sæpius orationes a se
compositas prælegere cogeretur, illius
nominis fama plurimum imminuebatur.
Reliquit posteris ea, quæ sequuntur, in-
genii sui monumenta, ac quidem I. octo
libros de sacris Ecclesiæ ministeriis, &
beneficiis, ubi ferme omnia ad juris
Canonici scientiam necessaria paucis
verbis continentur. Hoc opus Aucto^r,
priusquam Bituricas abiret, Margaritæ
de Francia Regis sorori nuncupabat.
II. Scripsit Parisiensis Senatus Apolo-
giam pro libertate Ecclesiæ Gallicanæ
adversus Curiæ Romanæ ausus, qui
liber Ludovico XII. inscriptus est: ut-
rumque vero hoc opus apud Matthæum
David Anno Christi millesimo quingen-
tesimo quinquagesimo primo Parisiensi-
bus literis excusum prodiit. III. Alia
plura edidit opuscula in varios Digesto-
rum, ac Codicis titulos, necnon in

A.C. 1559.

U 4

feu-

Sæc. XVI.
A.C. 1559.

feudorum consuetudines, nec minus
exstant etiam quædam illius epistolæ
præter alios tractatus.

§. XXXI.

Lucæ Gaurici fatum.

*Thuan. &
Mir. l.c.
Vossius de
Mathem.*

Eodem anno Lucas Gauricus Civitanus Episcopus anno ætatis sue octogesimo secundo fatis functus est. Is Mathematicis disciplinis, ac præprimis illa hujus scientiæ parte erat insignis, quæ ex astrorum situ de vita, & hominum fortuna decernit, unde ob sua merita a Julio II. Leone X. Clemente VII. & præcipue a Paulo III. maximi habitus non raro ejusdem summi Pontificis conviva erat, ac denique ad Episcopatus honorem electus fuit. Natus erat Geophani, Neapolitani regni urbe nonnisi duabus leucis Salerno dissita, pluraque non sine magna omnium admiratione prædicebat: attamen ejus vaticiniis, si forte prædicta ab eo re ipsa evenerant, nonnisi ad fortuitum casum collusisse vel maxime ex eo manifestabatur, quod de Henrici II. Galliarum Regis fato judicium ex genethliaco ejus stemate, seu horoscopo sumens turpiter hallucinatus fuerit. Obiit Gauricus Ferrariæ die sexta Maij Anno a Christi Nativitate millesimo quingentesimo quinquagesimo nono, ac posteris reli-